

BORSSZEM JANKÓ

Egy bukás sikere.

B. I. Esem, — de talpra!

Bőjti mesék.

I.

Az istenfélő stokfis.

EGY TŐKEHAL a tengerben bölcsőjétől fogva teljes erejéből félt az istent.

Ugyszólván az istenfélésből élt. Hisz a tőkehal oly kevéssel beéri.

Csak egy gondolat bántá folyvást. Nem az, hogy ágyban párnák közt talál meghalni, mert ilyesmi ellen atlantikus életmódja biztosítá, hanem az, hogy az emberek minden buta fülesbagolyt őszierinte „stokfis“-nek neveznek.

„Én istenem, hát olyan buta volnék én csakugyan?“ sohajtá egykor.

E perczen hálóa akadt.

„Igazán úgy látszik,“ mondá ölmegadással, „hisz máris benn vagyok a hálóban“.

A legborzasztóbb sorsnak nézett eléje, pedig a legszebb várakozott rá.

Egy plébános ur asztalára került hushagyó keddre virradó nap, és ah! mekkora volt boldogsága, midőn annyira látta magát izleni a főtisztelendő urnak, hogy az lassankint egészen istenes gyomrába iktatta őt.

És midőn az istenfélő tőkehal utolsó harapása szemlesütve csusszant keresztül a tisztelendő ur torkán, dicsőülten rebegé:

„Ah, együgyű vagyok, igen; de az együgyűeké a mennyeknek országa!“

II.

Az akatholikus hering.

Egy hering a napokban vidámul ficzkándozott a sósvíz tükrén, mert egy elsülyedt hajóból kilopott kalendáriomban azt olvasá, hogy most kezdődik az embereknél a bőjt.

Bőjtben pedig enni nem szabad, gondolá, így tehát mi is nyugton élvezhetjük egy ideig az élet sós gyönyöreit.

Azonban ha a tenger sós, a sors keserű. Pár óra múlva heringünk fogva volt és már ette is egy lelkiismeretes bőjtőlő.

Szegény akatholikus hering! Nem tudta, hogy a pápistáknál a hőjtölés évésből áll, és csak a bőjtőlő fogai közt győződött meg e nevezetes tényről.

Tanulság. Ha hering vagy, légy pápista; ugy aztán nem fogsz ilyenekben csalódhatni.

III.

Tok és tok.

A kandalló párkányán egy majonézer tok állt egy villa-kanál kés mellett, mely asztali szentháromság ezüstös mivolta bőr-tokba volt zárva.

Szóla pedig a bőr-tok a hal-tokhoz:

„Pajtás, igyuk meg már a brúdert olvadt aszpikban, hisz mindaketten tokok vagyunk.“

Mire a tok-hal nagy hetykén:

„Oh te csacsi, hisz én nagy családból való vagyok, — a Tocqueville nemzetsegből, te meg . . .“

„No, csak hátrább az agarakkal! Én se valami sehonnai vagyok ám, mert a marokkói császár bőréből hasítottak maroquinnak . . .“

„Kötvé hiszem; bizonyosan csak a „marokkoi ház“ szeméjén születél . . . Annyi bizonyos igaz, hogy tok és tok kettő, és én jobb szeretek tok-hal lenni Soroksáron, mint bőr-tok Bécsben.“

Evvel nagy büszkén elfordult.

E perczen mindakét tokot a terített bőjti asztalhoz vitték, a tok-hal büszkén lépdelt előre, a bőr-tok csak szerényen kullogott hátul.

Azután a bőr-tokból kivették az ezüstös asztali szentháromságot és elkezdtek vele tranzszirozni a tok-halat.

Bezzeg nagyot bukott most a tok-hal büszkesége és szégyenpír futotta el hátgerinczét, amint az általa annyira megvetett bőr-tok tartalma által látta magát földarabolva. Mennyire sajnálta most, hogy a bőrtokkal brúdert nem ivott; úgy tán kevésbé kegyetlenül ment volna végbe a rajta elkövetett műtét.

De mind hiába! Tocqueville elveszett s a marokkói császár még maig is él. Ez a világ folyása.

Pályázati hirdetés.

MINTHOGY a Kisfaludy-társaság mult évi nagy gyűlésén „kisebb költői beszély“-re hirdetett pályázatot s magyarázatul hozzá tette: „mintegy 2—3 ivnyi terjedelemmel“, Szász Károly pedig egyik újabb nyilatkozatában kijelenté, hogy ő a kisebb „költői beszély“ alatt olyanfélét gondol, a minő Vörösmarty „Szép Ilonkája“, mely tudvalevőleg egy fél ivnyi terjedelemmel sem bir; minthogy továbbá azon pályaműveket, melyeket a bíráló bizottság hibaképen „nagyobb költői beszély“-eknek nevez, a szerzők valószínűleg azon hiszemben bocsátották pályázatra, hogy azok a pályázati hirdetés értelmében „kisebb költői beszélyek;“ — holott aligha kisebbek, mint Szász Károlynak „Jolán“-ja, melyet a hirlapok általában nagyobb, vagy hosszabb költői beszélynek neveznek; minthogy mind ezekből kitetszik, hogy sem a Kisfaludy társaság tagjai, sem bármely más halandó e hazában nincs azzal tisztában, mi tulajdonkepen az a „kisebb költői beszély:“ — ezennel pályázatot hirdetünk a „kisebb költői beszély elméletére.“ — Nyertes csak olyan mű lehet, mely a „kisebb költői beszély“ terjedelmét az ujonnan behozandó méter-mérték szerint állapítja meg.

A „Borsszem Jankó“ aesthetikusai.

A Rütli csucsán.

Tegnap igaz volt. Ma nem. Holnap megint igaz lehet.

Országgyűlési tudósítás.

(From our own.)

Ugron Gábor. T. ház! Immár kétségtelen, hogy a balközép fel akar a ministerség ugronkafájára (Jaj!) kapaszkodni s minket elszakadt tagjait a párt-nak itt hágy magunkra. Régi zászlójukat van szerencsém ezennel átvenni s fennen lobogtatni. Mellékesen azonban megjegyzem, hogy nem értem Tisza Kálmánt. Tudhatná, hogy ministeri székben a legnagyobb tehetség is leéli magát, holott az ellenzékiesség programjába bebalzsamozva, örök életet él még az ugrondozó (Megint!) gyermekkor is. Mért nem tette magát spiritusba? Nem értem. Tehetésegekben, mint tapasztalni méltóztatik, ugyanis igen szegények vagyunk, (Helyes!) a ministerséget tehát el nem kerülheti vala, ha várakozni tud. Ha szerencsével folytatjuk parlamentáris rablogásunkat, kapacitásaink három év alatt ugy kimerülnek, hogy kénytelenek leszünk Bakcsi Ferenczot nevezni miniszterelnöknek, hacsak idejekorán nem gondoskodunk új ivadékról, amire, tárgyalásaink meddőségét tekintve, fölötte kevés remény nyílik. (Sensatio.) Ghyczy ur beszédére csak annyit kell megjegyeznem, hogy nem értem. Sennyey bárónak azonban ki kell jelentenem, hogy nem értem, mit gróf Lónyayra is kiterjeszték. Általában véve a t. jobboldalt és a t. baloldalt nem értvén, beszédem végére egy nagy pont

helyett a bihari pontokat rakom.

Gull. T. ház! Nem osztozhatom előttem szólott-nak nézeteiben, mert én Tisza K. föllépését egészen véve helyeslem. (Tisza K. gratulál magának a nagy nyereséghez.) Remélem, hogy e fordulattal tökéletes rendszer-változás is fog beállani, mire nézve csupán azon egyetlen kikötéssel élek, hogy ha a jelen állapotokon változtatunk, elevenítsük föl az ősök intézményeit. Jó adminisztráció, ez az igazságszolgáltatás főkelléke, de a tisztviselők kinevezésével semmiképen sem érhetjük el. Tartsuk tiszteletben a megyéket, ehez nyulni, ennek kitűnő ügyvitelére szólni merészség volna. Hasonlóképpen kívánom az igazságszolgáltatás visszaadását a megyei autonomia kezébe. Detto az adózás átszarmaztatását a megyéhez. Legjobb volna fölleveníteni a régi török intézményt: a defterdárokat, ez amellel hogy kevésbe kerül — mert a török adószedő maga fizeti magát — még tiszteletreméltó is.

Csanyágyi. T. ház! Az átkos közügyes — (Megint!) ménkü belecsapott abba a balközépbe is. Most már két átkos közügy van, egyik a régi, másik meg a kojaliczió. Ki is doboltatom Kis-Kerekibe, hogy Tisza Kálmán ur átcsapott a jobbódali mamelukok-hoz. Eladják a hazát a németnek. De nem is erről leszen szóllásom, hanem inkább Púlszky Ferencz urról, aki azt állította, hogy 67 alapította meg a magyar önállóságot. Ugyanmár, nem olvas históriát? Magyarország önállósága már Ázsijában kezdődik és

mikor őseink a Kúma partján tanyáztak, bezzeg nem volt átkos közügy. Ők fejték a kanczákat, nem őket fejték. Lebediában is önállók vautunk, Árpád fejedelem alatt meg épenséggel szabdaltuk a németet, de később is. (Augsburgnál!) Azt nem ismerem el, csak a német fogja ránk. Párduczos őseinket nem lehetett megverni. Így volt ez mindig 48-ig. 48 a magyar önállóság megalapító éve, az vetette meg a magyar szabadság talpkövét (Josefstadtban!). De Púlszky erről semmitsem tud, ő külföldön emigránskodott míg mi itt-hon harcoltunk . . . (És adreszeket irtunk alá!) Mindamellel hogyan kéne a deficizet földözni? Ugy hogy a papi javakat eladjuk. Régidőben ugyanis honvédelmi czélokra kapta a klérus, tesszen hát a klérikusokat besorozni bakáknak, tegyék meg a plebánust káplárnak, esperest őrmesternek, kanonokot hannagnak, püspököt kapitánynak, lesz hadsereg s lesz pénz is. Ez egyszerű, de jó finánczterv, jobb még a Móricz Pálénál is.

Németh Berezi. T. ház! Csak öt perczig szándéksom a kormányt szidni — (órájára néz) s annyit mondani amennyit — egy perc — ily rövid idő alatt mondani lehet. Két perc. Hogy a kormány feladatának nem felel meg — három perc — azt belátja mindenki s hogy Tisza K. se lesz képes — négy perc — megfelelni, az szintén áll, ennek folytán bocsánat! az öt perc eltelvén, beszédem pozitív részét máskorra halasztom. (Élénk helyeslés.)

Kosztics. (guzliczával kezében.) Szerb ballada hős Szvetyiről és a Maticzáról.

Hős Szvetyi ment zöld mezőben,
Zöld mezőben hős Szvetyi ment,
Vigan lengett déli szellő
Fekete hegy nagy csucsáról,
Nagy csucsáról magas hegynek.
Hős Szvetyivel édes lánya,
Édes lánya, kedves lánya,
Egyetlen szép Maticzája.
Maticzának kis kezében
Vastag naptár, kalendárjom,
Mert egyebet e világon,
Széles kerek e világon
Nem olvasott a virágom.
Egyszer jöve turulmadár,
Levegőnek ormadara,
És lecsapott Maticzára
Hős Szvetyinek szép lányára
És elvitte levegőbe,
Messze, messze levegőbe
Kérdem hát cultusministert:
Mért nyitotta ki kalitját,
Melyből ormadár kirebbent,
Mely lecsap a Maticzára,
Mely a szerbnek szemvilága?
Kérdem hát cultusministert:
Mért indita nagy processust
Maticzának kezelése,
Pénztári roszt kezelése,

Ő rosz kezelése ellen?
 Kérem hát cultusministert:
 Hogyha nem lesz Maticzája,
 Szrb nemzetnek Maticzája,
 Ki fog megcsinálni nekünk
 Minden évre klandárjomot?
 Ennélfogva általános
 Tárgyalásra sem lehet most
 Elfogadnom a budgetet,
 Csunya, hibás, rosz budgetet.
 És leülve felkiáltok:
 Éljen Szvetyi és leánya
 Szrb szivemnek Maticzája.

(Még néhány ócska nótát pönget, aztán leül.)

Csiky Sanyi. Tisztótt ház! Én olyan módgyát ajállok a megoldásnak, amilyen nincs több; megspórolók netto harmincz milliókot. (Halljuk!) Először is a gazdasághoz nélkülözhetetlenül légy hive óh ma . . . azaz hogy akarom mondani: nem szükséges szolgaszemélyzetre, u. m. a pincsekre, ölebekre, papagájokra, kanári-madarakra vessenek adót, de az egérfogdosás végett szükséges macskákra meg a házi kutyákra ne. Továbbá rójják meg a fényüzési cikkek közül a nyőtlenséget, nagylelkűséget, kishitűséget, hazafiatlanságot, piszkosságot s mint fölösleges lelki tulajdont a fénymázos stibliket. Már ezt magában véve 5 milliókra becslöm. De van még több is. Ott a dohány, mely igen kevésbé van megadóztatva, minélfogvást indítványozom: emeltessen föl adaja tizszeresen, de engedtesen meg szabad termelése és fogyasztása mindenkinek, mely intézkedés pontosabb ellenőrzése céljából szükségesnek vélem a pénzügyőrök tökéletes korom elérése ota — azaz hogy mondck eltörlését. (Hát ifjabb Csiky akkor mivé lesz?) Hátravannak még a külföld magyarjai, u. m. a németek, muszkák, svékusok, norvégusok, turisták és egyéb külföldi nem magyar ajku nemzetiségek, kiket mind meg kellene adóztatni, mert tudjuk, hogy náluk sokkal több a pénz, mint nálunk és ők könnyen viselnék el a sarcot, melyet mi egriek csak nyögve viselhetünk. Végül pedig öt milliót remélek a lotteriák, só és dohány egyedáruságának megszüntetéséből, mert csak a fölösleges rescontók papírján is számításom szerint 6 milliót gazdálkodhatunk meg, miből az erkölcsi haszon legalább is négy millióra lévén tehető, hat meg négy számításom szerint összesen tizenkettő. Legvégül méltóztasson a hadügyi budgetet kitörölni, arra nagyon ráfér. Amérikában, mely tán kétszer akkora mint Magyarország (Csanyági tiltakozik az ellen, hogy Magyarországnál nagyobb földrész létezzék), mondom Amérikába csak 25,000 katona vagyon. Austráliába egy sincs, Áfrikába szintén nincs, kivéve Aegyptust, ahol a katonaságot gulyában legettetik az odaliszkeken és ugy takarijják meg a költséget. Mire való hát a magyar katona? Minden magyar ember katona s mert a magyar lóháton születik, nem is kell rémunda; akinek a magáé eldöglik, majd kiszakít magának egy szép paripát az

ellenség soraiból. Ily uton módon szép pénz marad a kasszában s ha ez nem elég, hát cseréljük ki a némettel pasziváinkat, adja ide activáit jó szerrel s ha nem adja, üssük tarkón.

Svarecz Gyula. T. ház! „Tisza Kálmán beszéde után haza menet felütöttem Plutarchomat“ (Sensatio.) és úgy találtam, hogy Miltiades belátván, hogy hazája nem viszi el szárazon, ha ő uszásra nem határozza el magát, fölment az Akropolisz című hegyre és ott bele dobta magát a Veszta oltárába. Ilyennek tetszik nekem Tisza hősiességének önfeláldozása, mellyel beleül a belügyi bársonyba. A balközép visszavonulása pedig hasonlít Xenophon tiz ezrének győzedelmes retirálásához . . . Most még csak arra szoritkozom, hogy Gnoti seauton vagy sauton s mint Cymon mikor Periklesnél Prostatagorassal találkozáván, a háziúr kérdésére azt felelte, hogy eláll, én Pythagoras és Euripides, nem kevésbé Virgil, Xenofantes, Curtius, Cornelius Nepos, Aeschilos és többek példájára elhallgatok, mert a 10 percz, melybe Tisza Lászlóval fogadtam leperdült s így nem csak 5 de 1 németberczig sem beszélék (Leül és beleolvad a balközépbe.)

Majoros István. T. ház! Van szerencsém álláspontomból a következő indítványt beterjeszteni:

1. Kossuth Lajos visszahivatván kineveztetik pénzügyminiszernek;
2. fölkeretik, hogy nyomjon annyi bankót amennyi a deficzit fedezésére szükséges;
3. a Kossuth-bankó ismet elfogadtatik kész fizetés eszközeül;
4. felállítatván a nemzeti bank, indítványozó bankdirektorrá, Csanyági, Patay, Csiky, Simonyi Ernő banktanácsosokká kineveztetnek.

A kik a conservatismussal akarják gyógyítani a társadalom és az állam fogfájását — jó lesz, ha a magukét ki nem húzzák. Legalább lesz a csalódás és kudarc után mit csikorogni.

*

Az a, b, c, ólomból öntött legkisebb fajta „dunst“, amivel a legtöbb olvasóra szoktak vadászni.

*

A jelen a multat desavouálja — a jövőt meg octroyálja.

*

Miután a sok minister nem tud már tanácsolni — csak az a remény marad, hogy vissza állítják az „udvari bolond“ intézményt.*)

*

Gazda fohászja. Az egész világ a gazdán elődsikedik. Most már forintjával lopják el tőle a tiszta buza mérejét — neki meg 4 ftjával adta az isten.

*

40 évvel ezelőtt: Oly kevesen vagyunk hogy az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni!

40 évvel később: Annysira vagyunk, hogy a legbecsületesebb embert is minden risico nélkül pelengérré lehet állítani.

*) Pályázok rá én is! — Fületlen gombkötő.

Tudomány.

„Mykologikus kirándulás Északi Magyarországra.“

Müggenburgi Schulzer István jelentésének nyomán, kivonatban és rajzokkal közlik a „BORSSZEM JANKÓ“ bolondgombászai.

AZ ERDŐDUS és forrásgazdag magyar felföld, növény-málladékokkal borított talajával, igazi eldoradoja a mykologusnak. Voltaképen egész Magyarország az, hol a kryptogamia minden fa, szikla és domb tövében, minden résen buján hajt. Az enyészet tenyészet. A hymenomycelákba könnyebben sikerült behatnom s így ezekből vagyok szerencsés — mond a tudós szerző — egyes nevezetesebb példányokat bemutatni

(*Inocybe*) **Pulszkyi**. Rendszeren föreggeteg alatt úti föl csucos fejé. Ize csipős, szaga kevés. **Pyriodorusnak** is lehet tartani, de tán inkább **cortinarius**, amire legujabb föllépése enged következtetni.

(*Flammula*) **minus Gyulai**. Apró, sárga, szürke búbbal, 4''' magas. Mérges. Ize fanyar.

(*Naucoria*) **Römeri**. Romok közt fordul elő. Erős convexitásu.

(*Cortinarius*) **semiglobatus bicolor glutinosus Gyeákyi**. Pinczegyálokra fordul elő. Színe kékesvörös. Lába vastag és rövid.

(*Fungus pelyatus*) **purpureus vitis Estani**. Rózsaszínű, fehér búbbal, bibircsós. Természete szívacos, rendes protuberantiával. Szaga ecetes. Jóízű.

(*Lactarius*) **hyrophorus scythicus Sannyii**. Nyirkos. Csak alakra hasonlít a mérges gombához. Sajátságá ártalmatlan.

(*Russula*) **fulgens onepos Józsepi**. A scrobiculatusok csoportjához tartozó pöffeteg. Torlaszok tövében van otthon. Szaga nincs.

(*Lycoperdon*) **calvum longipes Alberti**. Fensikon fordul elő. Izetlen.

(*Polyporus*) *pyriformis squamosus*
Zsedényi. Iskolák tövében 8 ívós. Ize érdes.

(*Craterellus*) *cibarius furfuraceus*
Wahrmanni. Őrvidéki erdőségekben. Ize metsző

(*Boletus*) *Edulis perennis cornu-*
copioides Hornii. Mindenütt, ahol van
rés. Izetlen.

(*Gomphidius*) *conicus ecclesiasti-*
cus Seunyei. Templomok tövében. Töm-
jénszagú. Ize finom.

(*Cantharellus*) *piperculatus Joan-*
nunculi. Közöséges bolond gomba.

(Folytatás a következők az új pi-ta acúti. u. a. r.)

Röpirtolás — ha valaki valamit
nem tud.

Egy újdondász újságolja a városli-
geti tőről: Igazán bámulatos, hogy nőink
mily otthonon az érzik ma okát és halad-
nak a sikamlós téren.

Kétszintű ez a század. Nem csoda
hogy XIX ik is, meg egy híján XX-ik is.

A nyakassággal szemben egy fejletlen
kormány a legnagyobb monstrum.

Ghyezy azt hiszi, a magyar fizető ké-
pesség csak tetsz-halott és most reszelteti
a tornát az orra alá.

Triumvirátus lesz! Egy bino-lista
és egy monoklista.

Rendőri hirdetés.

F. hó 11-ken tisztelendő Liszt Ferencz zeneszerzetes és polgári zenelángész ur lakásán ismeretlen tettesek által betörtetvén, a következő értékes czikkok oroztattak el, melyeknek megvételeitől tehát mindenféle ékszerárosok, zsbárosok, nemzeti muzeumok stb. tartózkodni tartoznak. És pedig:

3 ezüs borostyán koszoru; 2 borostyán szivar-szipka; 1 aranyozott nyilvánossági nimbusz (kissé kopott, egy helyen ki is csorbult); 1 series különféle alkalmi glória vagyis dics-kör, illő kiállításban (és pedig 1 zenehősi, 1 szent, 2 szeretetreméltósági, 1 átszemmelülési, 1 vattirozott téli utczai szerénységi glória s más egyebek); 3 darab pápai áldás (1864., 1869. és 1873-ból) aranyos tokban; egy tuczat székes-egyház, azaz „D. O. M.” (benczés likör alakjában); egy papi pluviale, mely világi esernyő gyanánt is használható; 2 finom női öv, skapuláréva átalakítva; 15 font különféle színű haj (apró portiókba kötözgetve); 3 üveg édes és 4 detto besavanyított mosoly; 1 darab erény-rózsája aranyból, IX Pius monogrammjával (szagtalan); 1 darab becsületrend keresztje (talmi aranyból); 1 selyem vállfűző arany

kápcokkai s 1847 évszámmal; 1 bogláros magyar nemzeti kard (diszajándék, Heine által megénekelve); 1/2 pár himzett papucs „P. N” monogrammal (melyről nem bizonyos, vajjon Pio Nono-t jelent-e vagy Pourtalés Ninon grófnőt); egy arannyal himzett hálósapka (vagy püspöksüveg?); szent Jeromos életnagyságu miniature-arczképe, Rafaeltől festve, a szent által sajátkezü írással Liszt Ferencznek ajánlva; egy 7 oktávás zongora, mely zsebóra és csernyő gyanánt is használható (a londoni zeneőrültek házána tiszteleti ajándoka); 1 három nyalábra terjedő herbárium letört liliomokból (préselve), melyek az európai lilionaceák családjának legteljesebb gyűjteményét képezik és különösen Haynald Lajos fűvész ur irigységét gerjesztették föl; végre 1 tizenöt éves térdeplő (még egészen használatlan).

A ki ezen tárgyak valamelyikéről tudomást képes szerezni, kéretik, hogy adatait a budapesti főkapitánysággal közölni annál kevésbé mulasztsa el, mert különben hazai zeneirodal munk és vagyon-biztonságunk jelentékeny csorbát találna szenvedni.

Kelt Budapesten, 1875. február 12-én.

A főkapitányi hivataltól.

Mokány Berczi a dombszögi kaszinóban.

— A régi jó világból. —

Sahaj!

Snasz világot élünk!
Nincsen pojen donör,
mint volt a régi, glan-
czos világban. Még
aszongyák, minden job-
ban lesz, csak támo-
gassuk a kormányt, tá-
mogatnám ódalba!

Szűkné komámasz-
szony parancsol most.

Hanem hát a k k o r!

Faintos czécók is es-
tek Miskánál. Raktuk
mint a pógár; ittunk
mint a homok. Gazsi
meg húzta, hogy a ró-
maji pápa a nevenapján
se hall különbet, nyög-
né belém a posszúmüst.

Ugy volt, hogy a

Miska a feleségit oda ütetten egy tapaczirozott székre a szoba közepire; azt a genge nyakát meg a hószin vállát körül tekergette kalbásszal, mint ha arany láncc lett volna, mink meg a verbungost jártuk körülte. A Miska sebes kutyafuttában leharapott egy darabot a kalbász-rózsafüzérből, utána mink is. Ikább haraptam volna bele jabba a szép fehér vállakba. Bizony sós ize volt az én falatomnak; nem zsiros vót az, ha vizes. Sós meg vizes pedig azér vót, mert a menyecske rápotyogtatta azokat a gyöngy könyveit. Biz az rítt. Odasugok neki: „Ne ríjjon nassád lelköm, enném el a kalbász alól aztat a patyolat lapoczkáját!” mondok. Jézus ugyse, egy minutáig meg is sajnátam. De nem sokat biztattam, mer nem akartam erontani a Misa kedvit akihez fogható mulató gyerek nem akadt három vármegyébe. Están bácsi a megmondhatója.

Hogy az asszony kiment, akkor eredt meg csak az öröm, három isten igazába. Én magam eljártam a Kinizsi szoló magyarját, csak hogy török helyett a kis füstös kontrást akasztottam a fogamba; mer ugy nézzetek a szemem közzé, hogy a fogamval kettéharpok egy réz krajczárt, akadna közibe az a nyirkos kormány.

Ittunk, az igaz. De annyi czilinderrel nem birtunk kiinnya, mint amennyit Miska ja falhoz vagdosott. A bor ha kárba ment is, de nem az üvege, mer egy nálamnál is kutyább legény ugy ropogtatta a víkony cserepet, mint a jórdán a husviti máczest, hízna rajta hóttig. Marcsi megette a parádi üveget meg a bürge-süveget. Nagy talantom vót. Hát amikor Marcsi rágja az üveget: azt a piros levét, aki a szája sarkából csorgott ki, akar egri török vérnek nézhetne volna a tudatlan vendég, pedig biz a magyar

vér vót. Miskának erre megest hatalmas ötlete támadt. Ibrikkel, fakanállal beparancsolta a Jutka szakácsnét, fogja föl, habarja mega a Marcsi vérit. A felesége keztyűjének az ujját mind levágta s aszonta Jutkának: véres hurkát csinyájon borkorcsolyának. Hát nem megettük, hogy az a varró czernája maradt meg csak!

Mikkor ellaktunk, szanaszét düttünk: ki a kanapéra, ki a vetetlen ágyra. Miska a czimbalmost gyúrte maga alá, azon horkantott, hogy a czimbalmos azt hitte magáruul hogy bögs lett. Nevelt ember léttemre vetett ágyat kerestem valahun az alsó házban. A béres gyerekei szuszogtak benne. Hármójukat lepedőbe kötöttem s odadobáltam őket az édes anyjukhol; én meg a meleg helyükre bujtam.

Hogy reggel föltápáskodok, alig akadtam rá a fejemre. A szobába magam vótam. Kimennék — az ajtó be van csukva. Szabadúnyi akarok, mer ottben gonosz volt az ájer. Azon a disznószem ablakon meg ki nem térek. Ez a Miska munkája, mondok. Egyszerre csak melegem kezd lenni. A búbosba kezd lohogni a szómatüz. Mi emmá? Tyűh, a misemondóját, rám fűttik azt a mahomed kemenczét! Nyissátok ki, mondok, mert összedűttöm ezt a kalyibát. Odakint meg nagyokat röhögött valaki. Ráismertem a Miska szavára Nyisd ki Misa, mert Jézus szent ferhécz ugyse, alája tollak ennek a gazos fészeknek. Ekkor meg az ablak alatt zenditik rá Gazsiék, hogy „csúnya bogár az egér sitítbe!” A magam nótájával keserítettek. De mán ekkor se maradás, se tartomány, neki tehenkedem a redves ajtónak . . . recs! . . . zsupsz . . . kirepül a hitvány ábda, magam meg utána.

A Miska a göréhoz támaszkodva a hasát fogta nevettyibe.

Zseni gyerek volt, mondhatom.

Megizentük Jóskának, hogy Miskátul hozzá megyünk seregestül tyukverőre. Jóska erre az örömhírre megszökött előlünk. De azért ez nem szegte a kedvünköt. Betörtük az ajtókat, minden mobiliáját kidobáltuk az udvarra, a firhangjait fölvtuk török dohánynak, azt szűttük; az új hintáját kívül belyül belül bemeszeltük, egy anglus csődörít, akiér 1000 aranyat adott, megmiskaroltuk, a képejit leszedgettük a falról, a szűz Máriának kulimással bajuszt pingáltunk, a kis Jézuskának köcsög kalapot a fejibe, az egyik hizóját fölötztettük az apja gyenerális uriformissába, aztán bejeresztettük az író szobájába, takarmánynak meg a könyveket tettük elibéje. Maj megvesztünk neveltünkbe.

Igy mulattunk a farsangon.

Hát nyáron fürdőben! Mikor a közös bazén-
bul kihúztuk a csapot! Az asszonyok ugy benne voltak a szapulásban, hogy észre se vették mikor egyszerre kezdett alattok fogyni a víz. Ugrándoztak, ficzánkoltak mint csik a gyöpön. Egy nímet asszony döhösen kiabálta hogy: „tu pégyár!” Egy kövér jebuzea meg folyvást ezt hajtotta, hogy: „gevalt!” — mi meg egymásba kapaszkodtunk, ugy röhögünk.

Köztünk volt Laczi is, a szógabiró. Űtet hitták segedelemül, maga volt pedig az, aki a csapat kihúzta a feredő fenekiből.

Hanem aztán kárpótlásul derekassan mulattattuk a dámákat. Invitáltuk űket, gyűjjenek el vällünk az ekhós sziklából. Oan viszhangot hallanak ott, különbet a Tihanyinál. Ez négyszer repetál. Én vezettem a fehér nipsíget. Hogy odaérünk, ekiattom magam, hogy: „Főszaladt a nyul a fára!” Hát a kutya ekhó ezt feleli, hogy: „Föl ám az apád hátára!” Az asszonyok be se várták, hogy repetáljon, hanem szaladtak. Annyi igaz, hogy egy kicsit magamot is meglepett a fura ekhó.

Igy volt ez hajdanában. Gyöngy idők! Ebben a maji kóczos világban a nőmös multak emlékejit kénytelen szopogatni az ember. No magyar, ott a tudományos Ghyczyd, bököd! Kitanálja a fősrófot és beadja az adókulesot. Ez is farsanggal kezdte, böjttel végzi.

Snasz!

Legjobb, leszek nazarénus. Azoknál se pap, se biró, se katona; az asszony meg közös ügy.

Amig rászánom magam, addig is ha' szölljék hát az a csöndes!

Kraxelbuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Sogan hóragutták engemre a muldhédi czígemért.

No, mek fágyog ölligedve az else felépesemel a nilfánosákba. Agarhogy mergeskédnek mógát, mék is juszta ment nem engedünk. Mir muszájn beweisen, hogy ming főgyunk a czüffilizaczion, trémdede no amol pele hinein!

Szo isz!

Had foldam Pesten a redoutba, a Narren-esde móladságon. Agar hóva nizam, a hóva holgotam,

ahóva csak göpitem: mintenut foldung ming némedok a majoritáta. Hiszn gi is tud szöllemdu leni a borbár motyor nyelviba? Én is nem tudom jól giféjezni engemet rajda, pédik én csak ógos embr fágyog.

Bombásan muladunk minket. A herr von Strampelmayer, a sóger; a Herr von Hobelwieser, a gómám; a Herr von Wampenlechner, a póradom; a Herr von Kranawetter, a Herr von Gugaschek, a Herr von Pamschabl, mind kollég én hozám, od fódung mind vóloinni, meg az ű fölleségnvel es a Raststundba elmentunk az epedlőbe és a mienk bojdás, a Herr von Schallern, olyan polakl becsenet adott négung az osztolra, mint ety porju. A dzigánok musikáldok a höher Pédert, és mink jodliroztunk, hoty csag ety olyan erem fold. Aszdán danczoldung is. En mekfogdam a Frau von Kranawetterin es olyan gstrampfte heididdumot csobdung, hoty csag uty dá-dota a száját aztad a sog ungepüldete Mogány Perdzi. Migor gyuttek a dziganok mit'n Töller absammeln, azd montunk: abfahren kraupeter Wurscht! De én atam négi mégis két grajczert, ne mondjon, hoty ed preschpurger házi ur schmutzig.

A bolitsche filágba is ety nágy Narrenabend fan mék villagos nabbal is. Hiába sinállnak mek o Kidzit, a Disza Galman, fagy a baron Czenáit — adig nixnucz, ha Se. Exlenz a Herr von Schmerling megind nem veszi a geszibe Motyorurszág kuarmányt. Szo iz.

Migor már megfálazdódnak a Wahlcomitét a mélik ógorja megsinálni a jőfő Landtagba a mienk gövetunkat, agor auf ámol azd montya negem mienk preschpurgi Bürgermaster gancz dészprád, hoty a mínizderium pugni fogja mógád.

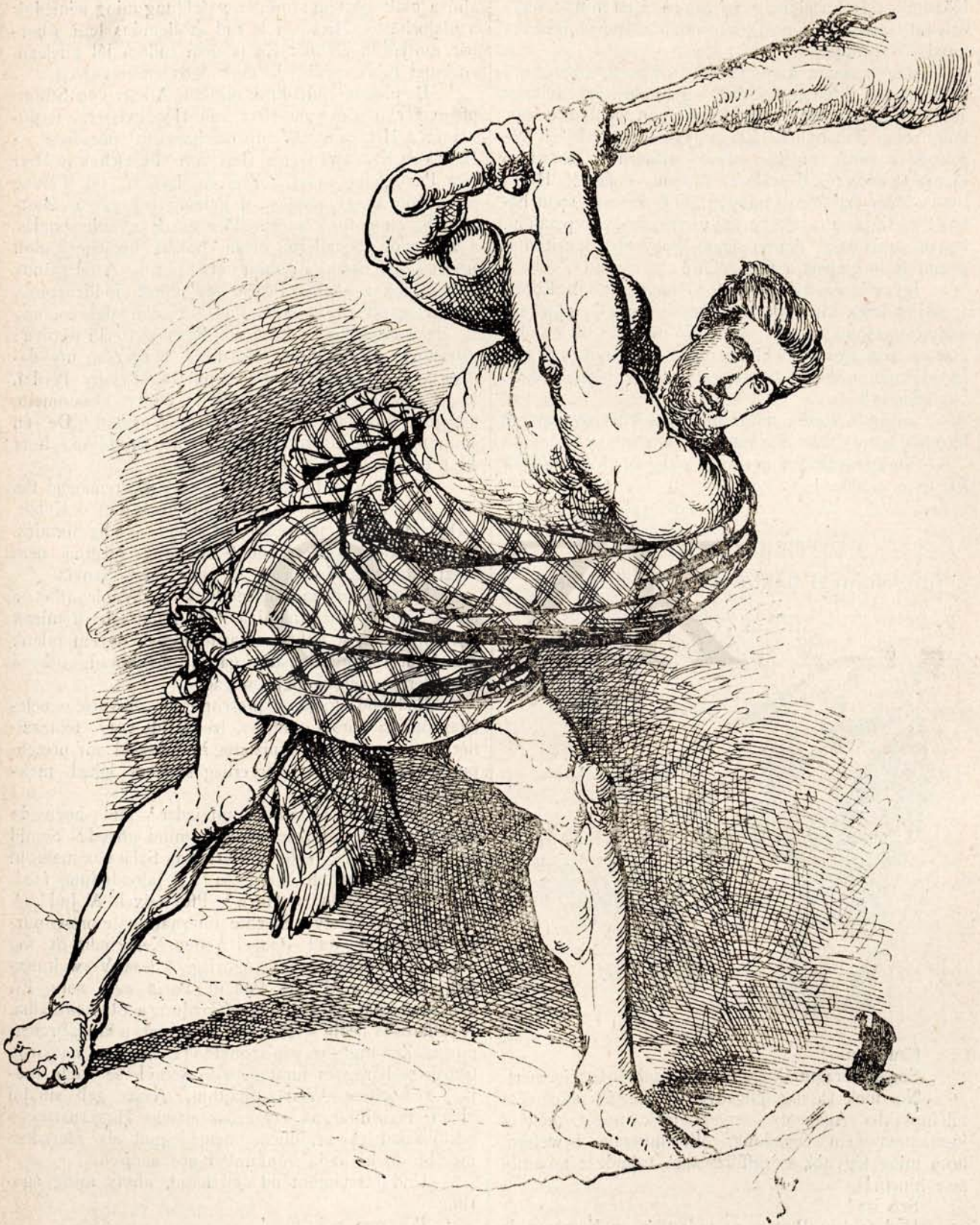
Hád gid fogja a preschpurger birgerség pele-fálazdóni az uarszagtyűlisbe, ha alfeldi voty tébreziner empek lezneg miniztereg? Aszograd mi preschpurgerek még Ehrenbürgernag se nem léhed meksinálni.

De mineg is mintik mínizder? Míd hoznáda négung a géd mínizder-elneget mind göved? Semid se nem hoznáda, pédig a Herr von Szlávyba mekfold a hexti qualification, merd ming fálozdodung íded.

Hánem áztad a Hurn? Pfui teixel. A Jud! A ki igérde, hoty ety „Erschte internationale preschpurger Zwieback- und Beugel-Actien-Xellschaft“-ot fog négung grindolni, es ha ógorjág, ő lesz Verwaltungsrath. Eszted, a ki már fold in Pariz egy naty Finánczkapacitát, hát mégis megfálazdunga Blumenthalba. A pelfárosba bédig a Herr von Sincerust, a ki a „Preschpurger Zeitung“-ba pepiszonyídoda, hogy a madjárog tschak pedjárog és jurátog, a ki semid se nem tudjág a höher Wissenschaftbul. Aszér gell sinálni idend Preschpurgpa ety groszdeitsche Birgerpartei a czüffilizáld es grindliche némedegpul és szeredem megládom, ki fogja minkukat ebe seniren.

Und juszta ment ud gell lenni, ahoty ming ágorung.

Pószama poszmeK!

P. Zs., a modern Herkules.

Csak alapos, gyors és okszerű gyógyítás
biztosít utóbajok ellen.

Mindennemű

titkos betegségeket és tehetetlenséget

továbbá **bőrbajokat, katonai és polgári** főkórházakban, mint a magánygyógyintézetben a legújabb tapasztalatok és bűvárlatok nyomán, fényesen kipróbált egyszerű módszerrel, anélkül, hogy a beteg hivatása vagy életmódjában gátoltnék, kiválóan tartós siker biztosítása mellett, bámulatos gyorsan és alaposan gyógyít (az ujon keletkezetteket 48 óra alatt)

WEISS J.

gyak. orvos és szülész

az itteni cs. k. katonai főkórházban volt osztályos orvos, bel- és külföldi tudományos humanitási társaságok rendes és tiszteletbeli tagja, a II. Lipót belga király arcképével diszitett koronás aranyéremnek tulajdonosa.

Rendelő-intézetében ;

Pest, országut 15-ik szám,

a „Zrinyihez“ czimzett kávéház felett,

I. emelet. bemenet a lépcsőn.

Naponkint reggel 7—10, d. u. 1—4 óráig.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válaszoltatik.

Ezen betegségek gyakorta a végből, hogy egyszerű a kellemes gyógymód által tűndőköljenek, az elismert különleges szerek alkalmazása nélkül, a legkönnyelműbb módon gyógykezelhetnek. Ennek következményei az ilykép gyógyítottaknál előbb-utóbb még veszélyesebb utóbajok (másodlagos bűjaker minden alakjában és elcsúfításában) által iszonyu módon érvényesítik magukat. Ezen veszélyek ellen egyedül az allopathiai gyógykezelés képes védelmet nyújtani, mely a tudomány főtökintélyeit a világ összes részében jogosan saját pártbíráivá és tisztelőivé számítja; egyedül az allopathia birokában léteznek az ilyen bűjok elleni biztos és csálhatatlan gyógyszersek.

Városzoba minden egyes beteg részére külön

A hivatalos és életmód megzavarása nélkül.

Legközelebb jelent meg és minden könyvkereskedésben kapható a maga nemében egyetlen könyv:

„önsegély“

czimmel, a nemzörések minden betegségei számára hű és megbízható tanácsadó.

Dr. ERNST L.

hasonszenvi orvostól.

Ezen könyv okulást és segítséget nyújt mindazoknak, kik ifjabb korukban titkos bűnt vagy mértelen kicsapongást űztek, és ennek következtében beteges

gyöngeségben

vagy szédült idegzetben szenvednek, időelötti tehetetlenségnek már rabjai, vagy annak közel beállásától fenyegettetnek.

Azok is, kik idősült bűjakeróban, bőrbajokban, bűjakeros köszvényben, húgycsőszűkülésben szenvednek, vagy kiknek teste túlságos higanyadagok által gyöngítettett, teljes kigyógyulást találndnak.

Nevelők, lelkészek és általában emberbarátok, kik a flatalság javát szívükön hordják, jól teszik, ha ezen könyv tartalmával megismerkednek; okulást fognak belőle meríteni, miként fojtható el már csirájában ama szörnyű titkos bűn, mely a testnek legszebb tulajdonságait szétrombolja és szomorú következményeivel az egész életet és ennek minden örömet elmergesíti.

Ezen könyv, mely nagyobb világosság keilvért bonczítani ábrákkal van ellátva, tőlem 1 frt. beküldése mellett, posta útján is megszerezhető.

Dr. Ernst L.

hasonszenvi orvos,

Pesten, kétsas-utca 24. sz. II. emelet.

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket és tehetetlenséget,

hasonszenvi gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyít

Dr. Ernst L.

Pesten, két sas-utca 24. szám, II. emelet,
bemenet a lépcsőn.

Rendelési idő délelött 10—12, délután 1—5 óráig.

E betegségek gyakran a végből, hogy azonnali eredmény éressék el, a legkönnyelműbb módon nagy adag jód és kénsóval kezelhetnek. Az így gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóbajoktól támadtatnak meg; annyira, hogy a könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedeket nyújt a hasonszenvi gyógymód, mert nemcsak a legrégebb bajokat meggyógyítja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy mindenkől megtartható.

Levélileg is eszközöltetik rendelés.

Weber Rudolf

vadállat-fogó-gyármok

Hagonyban (Sziázban)

ajánlja legújabb vadállat-fogóit

s székküldi új rőpiratát ingyen

és bérmentesen.

Deutsch testvérek

irodalmi és művészeti intézet

Budapesten,

Lipótváros, bálvány-utca 9.

é. v. a. l. mindennemű

nyomatványokat

a legújantanosabb áron.

1000-nél több szenvedő

nyert „Nemi élet titkai és veszélyei“ című mű által egészséget és új élet-örömet. Számtalan ifjúkori lünyöst mentett meg ezen 12000 darabnyi kiadásban s több nyelven megjelent mű a végromlás örvényébe való súlydést l. a mint ezt őszinte háláló levelek, valamint a benne tartalmazott körtörténetek bizonyítják. Ezen mű Dr. Rodet-nek a Cadixi akademia által pályakoszorozott, biztos övszereit is tartalmazza **bűjakeri ragály** ellen nemkülönbén a férfui elgyengültség (Impotentia) ellen is legbiztos utasítást szolgáltat.

Egy forintot szerzhető szerzőtől következő ezim alatt Dr. Eiber B. Pesten József-utczában 66. sz. a.

Raktár: Budapesten. Deák Ferencz-utca 15. sz.

Árjegyzékek kivánságra bérmentve.

Legolcsóbb bevásárlási forrás

mindennemű

metermértékek, súlyok és mérlegekből

a meter-rendszer szerint, a főhivatal által Budapesten
megvizsgálva és bélyegezve

Kirchmayer Ödön és társ.

raktárában, Budapesten, Deák Ferencz-utca 15.

Egyidejűleg van szerencsénk köztudomásra hozni, hogy

Ganz és társ.

cég által az általa készített *kilo-súlyok* eladása egész *Magyarországra* nézve reánk bízott.
Az ismét eladónak álló árengedményt adunk.

Javításokat a leggyorsabban és legolcsóbban eszközölhetünk.

Ócska anyagot a legnagyobb áron készpénz helyett elfogadunk.

Dr. Handler Mór

ORVOS- ÉS SEBÉSZTUDOR, SZÜLÉS- ÉS SZEMÉSZ

gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása
mellett mindennemű

TITKOS
betegségeket.

különösen a

tehetetlenséget.

Rendel naponként:

délelőtt 10 órától 1 ig, délután 3 órától 5-ig,
és estve 7 órától 8-ig.

Lakik Pesten,

belváros, kigyó-utca 2-ik szám alatt, kigyó-
és városház-utca sarkán, Rottenbiller-féle
házban, 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz
adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.